

ชื่อเรื่อง

ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเครียดและพฤติกรรมการเผชิญความเครียด
ของคัลสมรลัทิมปตรยาก

ខ្ញុំ ឧ ឆ
ប្រជុំ ប្រធាន

นางจิรวรรณ ต๊ะเหลื่อ

พยานาถศาสตร์มท้านัก

สาขาวิชาการพยาบาลแม่และเด็ก

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา ปริสฉัญกุล	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ กรรณิการ์ กันธะรักษา	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัตนาวดี ชอนตะวัน	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาดา คุณาวิทิตกุล	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรีพรพรรณ กันธวัง	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเครียดและพฤติกรรมการเผชิญความเครียดของคู่สมรสที่มีบุตรยากฝ่ายหญิงและฝ่ายชาย กลุ่มตัวอย่าง คือ คู่สมรสที่มีบุตรยากฝ่ายหญิงและฝ่ายชาย จำนวน 85 คู่ ที่มารับบริการในคลินิกผู้มีบุตรยาก โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเครียดแก่คู่สมรสที่มีบุตรยาก ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง และแบบสอบถามพฤติกรรมการเผชิญความเครียด ซึ่งแปลมาจากแบบวัดพฤติกรรมการเผชิญความเครียดของจาโลวีก และดัดแปลงข้อคำถามบางข้อให้เหมาะสมกับกลุ่มตัว

อย่าง ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน และทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเครียดแก่คู่สมรสที่มีบุตรยากเท่ากับ 0.94 และของแบบสอบถามพฤติกรรมการเผชิญความเครียดเท่ากับ 0.91 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความเครียดโดยรวมของคู่สมรสที่มีบุตรยากฝ่ายหญิงอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีปัจจัยภายในตัวบุคคลเป็นด้านที่ก่อให้เกิดความเครียดสูงกว่าปัจจัยภายนอกตัวบุคคล
2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความเครียดโดยรวมของคู่สมรสที่มีบุตรยากฝ่ายชายอยู่ในระดับเล็กน้อย โดยมีปัจจัยภายในตัวบุคคลเป็นด้านที่ก่อให้เกิดความเครียดสูงกว่าปัจจัยภายนอกตัวบุคคล
3. คู่สมรสที่มีบุตรยากฝ่ายหญิง มีการใช้พฤติกรรมการเผชิญความเครียดโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการใช้พฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการแก้ปัญหาทางอ้อมมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านการเผชิญหน้ากับปัญหา และด้านการจัดการกับอารมณ์ ตามลำดับ
4. คู่สมรสที่มีบุตรยากฝ่ายชาย มีการใช้พฤติกรรมการเผชิญความเครียดโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการใช้พฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการเผชิญหน้ากับปัญหามากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านการแก้ปัญหาทางอ้อม และด้านการจัดการกับอารมณ์ ตามลำดับ
5. ปัจจัยภายนอกตัวบุคคลด้านคู่สมรส ก่อให้เกิดความเครียดแก่คู่สมรสที่มีบุตรยากฝ่ายหญิงสูงกว่าฝ่ายชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเครียดโดยรวม ปัจจัยภายในตัวบุคคล ปัจจัยภายนอกตัวบุคคลด้านครอบครัว เศรษฐกิจและการเงิน สังคม วัฒนธรรมและศาสนา และระบบบริการสุขภาพ ก่อให้เกิดความเครียดแก่คู่สมรสที่มีบุตรยากทั้งฝ่ายหญิงและฝ่ายชายไม่แตกต่างกัน
6. คู่สมรสที่มีบุตรยากฝ่ายหญิงมีการใช้พฤติกรรมการเผชิญความเครียดโดยรวม และด้านการแก้ปัญหาทางอ้อม สูงกว่าคู่สมรสที่มีบุตรยากฝ่ายชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .001 ตามลำดับ ส่วนการใช้พฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการเผชิญหน้ากับปัญหา และด้านการจัดการกับอารมณ์นั้น ไม่แตกต่างกัน